

מסורת הש"ס

14 לקמן לה. ב"ק לה. פטריקן עט: פ"ד. 15 ומהר"ק (ד"ו). 16 ב"ק פ"ד. 17 ד"ו (ד"ו). 18 ב"ק פ"ד. 19 ק"ש לוי. 20 ק"ש לוי. 21 (מחבר). 22 (ש"ס). 23 (ש"ס). 24 (ש"ס). 25 (ש"ס). 26 (ש"ס). 27 (ש"ס). 28 (ש"ס). 29 (ש"ס). 30 (ש"ס). 31 (ש"ס). 32 (ש"ס). 33 (ש"ס). 34 (ש"ס). 35 (ש"ס). 36 (ש"ס). 37 (ש"ס). 38 (ש"ס). 39 (ש"ס). 40 (ש"ס). 41 (ש"ס). 42 (ש"ס). 43 (ש"ס). 44 (ש"ס). 45 (ש"ס). 46 (ש"ס). 47 (ש"ס). 48 (ש"ס). 49 (ש"ס). 50 (ש"ס). 51 (ש"ס). 52 (ש"ס). 53 (ש"ס). 54 (ש"ס). 55 (ש"ס). 56 (ש"ס). 57 (ש"ס). 58 (ש"ס). 59 (ש"ס). 60 (ש"ס). 61 (ש"ס). 62 (ש"ס). 63 (ש"ס). 64 (ש"ס). 65 (ש"ס). 66 (ש"ס). 67 (ש"ס). 68 (ש"ס). 69 (ש"ס). 70 (ש"ס). 71 (ש"ס). 72 (ש"ס). 73 (ש"ס). 74 (ש"ס). 75 (ש"ס). 76 (ש"ס). 77 (ש"ס). 78 (ש"ס). 79 (ש"ס). 80 (ש"ס). 81 (ש"ס). 82 (ש"ס). 83 (ש"ס). 84 (ש"ס). 85 (ש"ס). 86 (ש"ס). 87 (ש"ס). 88 (ש"ס). 89 (ש"ס). 90 (ש"ס). 91 (ש"ס). 92 (ש"ס). 93 (ש"ס). 94 (ש"ס). 95 (ש"ס). 96 (ש"ס). 97 (ש"ס). 98 (ש"ס). 99 (ש"ס). 100 (ש"ס).

אלו נערות פרק שלישי כתובות

לה.

עין משפט
ג' מצוה

א ב מ מ"י פ"א מ"ב
נכרה כמלה ה' יג
פ"ד מ"ב חול ה' יג
מ"ג ע"ג ע' טו"ש ח"מ
מ"ג ע"ג ע' טו"ש ח"מ
א ב מ מ"י פ"א מ"ב
נכרה כמלה ה' יג
פ"ד מ"ב חול ה' יג
מ"ג ע"ג ע' טו"ש ח"מ
מ"ג ע"ג ע' טו"ש ח"מ

הוספת ר"ד

א"ר וכו' איכא למיד
חייבי מיתות שוגגין חייבין
ההוא רבי חזקיה מכה
אדם ומכה בהמה ישלמה
מה מכה בהמה לא חלקת
בה בין שוגג בין במוד
בין מהכין לאינו מהכין
בין דרך ירידה לדרך עלייה
לפטור ממון אלא לחייבו
ממון אף מכה אדם לא
חלקת בו בין שוגג למוד
בין מהכין לא"מ בין דרך
ירידה לדרך עלייה מן
אלא לפטור ממון. פ"ד
ההוא (מכה אדם) מכה
בהמה ישלמה והכה אדם
לא ישלם אלא יומת הקיש
פטור ממון ומכה אדם
בחיוב ממון דמכה בהמה.
בה חילוק לפטור משלם
דאדם טעם לעולם בין
עו ובין יסו בין שוגג
בין מוד אף מכה אדם
אין לו בו חילוק לחיוב
ומכה בהמה עליהם חייב
דאמר ר"ב כ"ק פ"ד ח"מ
פ"ד חייבי שוגגין כמוד
ואונס כדכ"ז פ"י שאין
התבין אין בו חיוב מיתה
באדם פ"י דרך עלייה וההוא
בהגהת י"ד או בחיוב
מטעם למעלה פ"י בין
דרך עלייה וכו' משום דבין
גלות והורג בשוגג איכא
חילוק בין דרך ירידה
לדרך עלייה. כדאמר
כמ"ס סכות כל שברוך
וירודו גולה תחייב ושל
עליו עד שפול ברוך
נפילה: אלא כי אחא רבין
אמר ח"מ שוגגין רביע
לא פליגי דפטורי פ"י
המתנה רבי חזקיה כי פליגי
חייבי מלקות שוגגים
ודא ר"י אמר חייבי
מיתות איתקוש ור"ל
מלקות לא איתקוש ור"ל
אמר טעור בפרוש בהמה
תורה חייבי מלקות בחייבי
מיתות היכן ריבחה אבי
אמר רשע עש"פ פ"י נאמר
בחייבי מיתות אשר הוא
רשע למות ונאמר בחי"מ
והי"א א"ן הנה רשע.
רבא אמר אתיא מכה
מכה פ"י דחייבי מלקות
נמי איתקוש למכה בהמה
ולא מניש דחייבי לפטין
וקייל כר"י:

מאי לאו אסון ממש. אם לא מתה האשה יענש הנוגף נדמי ולדות
הא אם מתה לא יענש ואפי' לא התרו בו וקישא לר' יוחנן: לא דין
אסון. הכי קאמר קרא אם אין משפט מות לנוגף כגון שלא מתה
האשה או מתה ולא התרו בו עונש יענש: מכה אדם ומכה בהמה.
מכה בהמה ישלמה ומכה אדם לא
מכה אלא יומת הקיש פטור ממון
דמכה אדם לחיוב ממון דמכה בהמה
מה מכה בהמה אין לו בו חילוק
לחיוב אף מכה אדם אין לו בו
חילוק ולפטור. מכה בהמה לעולם
חייב דלאמר ר"ב כ"ק (דף כ"ו): פ"ד ח"מ
פ"ד ח"מ על השוגג כמוד ואונס
כר"ז: שאין משכין. אין בו חיוב
מיתה באלם: דרך עלייה. שחטבו
בהגהת י"ד או שחטבו במחצו
מלמטה למעלה: בין דרך ירידה
כשוגג איכא חילוק בין דרך ירידה
לדרך עלייה כדלמרי' במטות (דף י"ז):
כל שבדך ירדמו גולה דכתיב ויפל
עליו עד שיפול כדכ"ז נפילה: כולי
עלמא לא פליגי דפטור. מהמתא דבי
חזקיה: חייבי מיתות איתקוש. למכה
בהמה: אפי' אשך רשע רשע. נאמר
בחיבי מיתות אשר ה' הוא רשע למות
ואונס כדלמרי' מלקות והיה אם כן
הכות הרשע: רבא אמר אפי' מכה
מכה. דמלקות נמי איתקוש למכה
בהמה ולא מגורה שזה דחייבי מיתות
לפטין: ואפי' כי יסו מוס בעמיטו
כאשר עשה כן יעשה לו. והאי יעשה
לו מלקות קאמר. ולקמן נראה חול
בחיבו כשגמולין ולא מלקות: והאי.
מלקות לאו מכה כתיב אלא כי יסו
מוס ומאי אחי' מכה מכה דלאמר
רבא: הלאה הלאה קאמרין. ומוס
ע"י הכאה הוא נימון: וחובל בחיבורו
בר שגמולין הוא. והכי מוקמת ליה
את במלקות ופטור ממון: אם אינו
רשע: האי קרא: לכאפ' מה כה שזה
פרוטה. ולמשלומין דהא מקרא דמחרי
בו דבר הניחא מיד ליד: פטור ענין. להאי כן יעשה לו: להכאה
שאין כה שזה פרוטה. ולמלקות ואיתקוש למכה בהמה שלא מחלוק בו:

מאי לאו אסון ממש. אם לא מתה האשה יענש הנוגף נדמי ולדות
הא אם מתה לא יענש ואפי' לא התרו בו וקישא לר' יוחנן: לא דין
אסון. הכי קאמר קרא אם אין משפט מות לנוגף כגון שלא מתה
האשה או מתה ולא התרו בו עונש יענש: מכה אדם ומכה בהמה.
מכה בהמה ישלמה ומכה אדם לא
מכה אלא יומת הקיש פטור ממון
דמכה אדם לחיוב ממון דמכה בהמה
מה מכה בהמה אין לו בו חילוק
לחיוב אף מכה אדם אין לו בו
חילוק ולפטור. מכה בהמה לעולם
חייב דלאמר ר"ב כ"ק (דף כ"ו): פ"ד ח"מ
פ"ד ח"מ על השוגג כמוד ואונס
כר"ז: שאין משכין. אין בו חיוב
מיתה באלם: דרך עלייה. שחטבו
בהגהת י"ד או שחטבו במחצו
מלמטה למעלה: בין דרך ירידה
כשוגג איכא חילוק בין דרך ירידה
לדרך עלייה כדלמרי' במטות (דף י"ז):
כל שבדך ירדמו גולה דכתיב ויפל
עליו עד שיפול כדכ"ז נפילה: כולי
עלמא לא פליגי דפטור. מהמתא דבי
חזקיה: חייבי מיתות איתקוש. למכה
בהמה: אפי' אשך רשע רשע. נאמר
בחיבי מיתות אשר ה' הוא רשע למות
ואונס כדלמרי' מלקות והיה אם כן
הכות הרשע: רבא אמר אפי' מכה
מכה. דמלקות נמי איתקוש למכה
בהמה ולא מגורה שזה דחייבי מיתות
לפטין: ואפי' כי יסו מוס בעמיטו
כאשר עשה כן יעשה לו. והאי יעשה
לו מלקות קאמר. ולקמן נראה חול
בחיבו כשגמולין ולא מלקות: והאי.
מלקות לאו מכה כתיב אלא כי יסו
מוס ומאי אחי' מכה מכה דלאמר
רבא: הלאה הלאה קאמרין. ומוס
ע"י הכאה הוא נימון: וחובל בחיבורו
בר שגמולין הוא. והכי מוקמת ליה
את במלקות ופטור ממון: אם אינו
רשע: האי קרא: לכאפ' מה כה שזה
פרוטה. ולמשלומין דהא מקרא דמחרי
בו דבר הניחא מיד ליד: פטור ענין. להאי כן יעשה לו: להכאה
שאין כה שזה פרוטה. ולמלקות ואיתקוש למכה בהמה שלא מחלוק בו:

תורה אור השלם

- 1. וכו' יצאו אנשים ונפשו
אשה ויהי רצוא ולידה
ולא יורה אסון עונש
יענש באשך וישת עליו
בעל האשה ונתן
בפוליס: שבות כ"א כ"ב
2. ר"ל איתקוש כפי' לפ"ש
ועל אמר דהוא רשע
לפטור בו מיתות וקוש:
מכריב ליה לו
3. והיה אם כן הנה
לקוש והפוליס השפט
והכריז לפטור בדי שטרות
במספר: דברים כ"ב כ"ג
4. ומכה בהמה ישלמה
ומכה אדם יומת:
ויקרא די כ"א
5. ומכה נפש בדיקה
ישלמה נפש תחת
(נפש): ויקרא די כ"א
6. ואפי' כי יסו מוס
בעמיטו כאשר יעשה כן
יעשה לו: ויקרא די כ"א

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וכו' איכא ר"י
א"כ כ"ב פ"ג פ"ד. ע"ז
כ"מ דף ט' ע"ז ח"מ ד"ה
מתיב תחומי:

מוסף רש"י

והא תני רבי חזקיה
מכה אדם ומכה בהמה
והי"א ר"ל לקמן לה. א.
האי בקטלא מביב.
ומשלומין א"ן ש"ס
9. הכאה הכאה
קאמרין. א"ע"ג דקרא
לא חזי נחמין גוהיה שזה
דמתני דבי ר' ישמעאל וכו'
הכין יבא היסין. והכי
האם דקמי' הכי הכאה הוא
דקאמר ותיב יסו מוס נמי.
דמיס ע"י הכאה פ"ד י"ט: